

El cabirol s'escampa a tot Catalunya

El van reintroduir a la Garrotxa i el cap de Creus durant la dècada dels noranta

Moment en el qual alliberen un cabirol en un prat de la Garrotxa, el 1997.

XAVIER VALERI | OLOT

El cabirol, un ungulat d'entre 15 i 30 quilograms, està escampat pels boscos de tot Catalunya. Se'n poden veure des del Pirineu fins a la vora de l'àrea metropolitana de Barcelona. I des del cap de Creus fins a les planes de l'Urgell i de les Garrigues. Medi Natural ha comptabilitzat les observacions i del 2012 al juny del 2014 i n'ha confirmades 1.300. En números més concrets, La Federació Catalana ha comptabilitzat en uns 6.000 el nombre de cabirols que

habiten els boscos de la província de Barcelona.

A la resta de Catalunya no hi ha dades. Se sap que la demarcació de Lleida és on s'ha constatat un creixement més elevat de la població de cabirols. S'ha de tenir en compte que és un animal discret que pastura a la vora dels sembrats i que no s'ha convertit en una plaga, perquè el Departament cada any sorteja el nombre de caps de caça que són aconsellables per mantenir una població raonable. Fa uns 30 anys era un animal quasi desconegut perquè s'havia extingit a finals del segle XIX.

La reintroducció del cabirol va ser un dels primers èxits del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa. El 1995 va tenir lloc el primer alliberament. L'animal va sortir de la caixa molt confús i després de caminar uns metres va morir. Això no obstant, els tècnics van perseverar i al febrer del 1997 van comptar 40 animals al Parc. En aquest any, els tècnics van comprovar que els animals s'havien dispersat en un radi de dos quilòmetres del punt d'engega.

Els animals portaven un collar emissor equipat amb una antena que permetia detectar la situació cardinal de l'animal. Llavors, van valorar que la presència del cabirol propiciaria la conservació dels boscos. La raó argumentada era que s'alimenten d'herbes de sotabosc, matolls i esbarzers i no perjudiquen els conreus de les hortalisses ni dels cereals. Els animals van ser alliberats als boscos del Corb i de Finestres, a la zona dels Arcs de Sants Pau.

La veritat és que des de llavors els cabirols han provocat pocs incidents, però alguna n'han feta. Al juliol del 2011, una pagesa va denunciar el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa per una pèrdua de 600 euros en la collita de fesols. Es va queixar que als matins els conreus li apareixien plens de petjades de cabirols que

buscaven la tija tendra del fesol. Al final, el jutjat va resoldre a favor de la pagesa, la qual va rebre 578, 55 euros. Des de llavors no ha transcendit cap més molèstia provocada per l'animal ungulat a les explotacions agrícoles de la Garrotxa. On sí hi ha hagut queixes és a les plantacions forestals. Els animals tendeixen a menjar-se les tiges dels plançons i perjudiquen la regeneració dels boscos.

Poc temps després (febrer del 1997), dotze exemplars joves de cabirols provinents de França van ser reintroduïts al Cap de Creus serralada de Rodes per iniciativa de la Federació Catalana de Caça i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de la Generalitat, en un intent de repoblar la reserva natural de l'Alt Empordà. Els animals es van repartir per parelles als municipis del Port de la Selva, Cadaqués, Llançà i Roses.

Recuperació durant els 90

Les reintroduccions dels anys 90 van corregir una situació que havia esdevingut crítica a la dècada dels vuitanta. Llavors el cabirol només estava present a les serralades litorals des de cap de Creus fins als Ports. Fins al 2008, entre el Departament i les societats de caça van alliberar 496 cabirols al Cap de Creus, la Zona Volcànica de la Garrotxa, el Montseny, el Moianès, Montnegre-Corredor, l'Alt Camp, el Priorat i els Ports de Tortosa. En general els animals es van adaptar bé. L'abundància de cabirols va permetre que el Departament donés permisos de caça d'acord amb l'aprofitament sostenible de les poblacions. Per tal de regular la caça cada temporada el Departament lliura a les societats de caçadors precintes per animals mascles i femelles. Després les entitats els distribueix entre els associats. El preu per caçar un cabirol amb permís és d'uns 30 euros.

Així els precintes queden a mans dels caçadors com un instrument personal i intraferible. A cada cabirol que cacen li han de posar el precinte a la banya. Es tracta d'un instrument que no es pot arrencar. En cas que els Agents Rurals trobin un caçador amb un animal sense precintat, li posen una multa econòmica i després la societat de caça els posa una sanció temporal. És a dir, els prohibeix caçar a l'acotament durant un temps.

La cacera del cabirol és complicada i per això molt apreciada pels aficionats, els quals el defineixen com el follet del bosc. Costa de veure'ls. En un tancar i obrir d'ulls poden desaparèixer. Són sigilosos. Rares vegades poden ser visualitzats fins i tot pels excursionistes. Un indret, on se'ls pot visualitzar en relativa facilitat és a l'Alta Garrotxa. En una zona de senders alts, tortuosos i a vegades amagats per la vegetació els caminants poden veure com els cabirols s'apropen als rierols situats sota dels camins. Els poden contemplar una estona si aconseguen mantenir-se en silenci. El cabirol no sol causar problemes als conductors. Això no obstant, a la primavera del 2014, uns senderistes van trobar un cabirol mal ferit en un vessant de la muntanya de la Salut, prop de Sant Feliu de Pallerols. Van avisar els agents rurals, però l'animal va morir. Van deduir que el cabirol havia estat atropellat en travessar la carretera i que ferit havia aconseguit arribar al sender.

Abans (a l'octubre del 2011) un cabirol va sorprendre un ciclista que baixava per la carretera de Coll d'Ares.

L'animal va topar amb el ciclista que va caure i va patir ferides de consideració.

Menys notorietat

El 14 d'agost del 2014 a la carretera d'accés a l'ermita de Sant Miquel, prop del nucli urbà de la Pobla de Segur (Pallars Jussà), la Guàrdia Civil va trobar una cria de cabirol. Els agents del Seprona van constatar que es tractava d'un exemplar possiblement nascut per la passada primavera, que es trobava desorientat i nerviós, tot i que no presentava lesions ni ferides visibles. Per aquest motiu, els agents van decidir retornar l'animal al medi natural en una zona no gaire allunyada del lloc de la troballa, a fi de facilitar al jove cabirol el retrobament amb els seus progenitors. El cabirol en comparació amb el senglar (el seu company de bosc) no apareix gaire sovint als mitjans ni és motiu de protestes.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2015/02/02/cabirol-sescampa-catalunya/708348.html?utm_source=rss